

MIRA'M LES MANS

Un relat de: [Jordi Abellán Deu](#)

Mira'm les mans. Aquí les tens.
Pots veure-hi el pas del temps.
M'han donat el pa que he menjat
Han acariciat pells que he desitjat.

Les cordes de la guitarra han pitjat;
han sostingut el bolígraf amb que escric;
passen les pàgines del llibre que llegeixo
i el que amb el pas dels dies vaig dictant.

Mira'm les mans. Ja tenen taques,
com al rostre que tampoc es llis ja.
Mes ara no. Tu mira'm les mans.
Estan obertes i res en elles hi ha.

De ben segur les teves tampoc son com abans.
Per mes unguents que hi haguem posat
les senyals del que hem viscut
han deixat petja i segueixen fent-ho.

No demano que siguem perfectes.
Molt menys que siguem joves i bells.
Mentre el cor s'hi mantingui ho serem.
Mentre ens preguntem per quès.

Però tu mira'm les mans. Oi que Les veus?
per acollir les teves te les ofereixo.
i ens estremim en sentir-les, tal com siguin,
acaronant-nos les mans, enredant-nos els dits.